

3. Ушеренко С.В. Інституціональне забезпечення інноваційного розвитку підприємництва. Корпоративні фінанси: проблеми та перспективи інноваційного розвитку:Зб. матеріалів I Міжнар. наук.-практ. Конференції [Електронний ресурс]. —К. : КНЕУ, 2017. — С. 348-353.

УДК 330.322

Ю. Л. Ференц, Д. Г. Ткаченко
студентки 3 курсу факультету міжнародної
економіки і менеджменту
ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана»

Н.к.: І. П. Петренко
к. е. н., доцент кафедри інвестиційної діяльності
ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана»

РОЛЬ БАНКІВ У РОЗВИТКУ МАЛОГО ТА СЕРЕДНЬОГО БІЗНЕСУ В УКРАЇНІ

Серед найактуальніших питань становлення ринкової моделі господарювання - належне фінансове обслуговування малого й середнього підприємництва. Відомо, що й суб'єкти малого бізнесу мають обмежені власні ресурси. Отримати кредити важко з багатьох причин, серед них - незацікавленість комерційних банків у видачі мікрокредитів, складна процедура прийняття банками відповідних рішень, та відсутність у суб'єктів малого підприємництва майна, що може бути заставою [1].

Мале підприємництво як самостійна соціально-економічна система розвивається в складних умовах. Однак, попри всі негаразди, позитивна динаміка його росту за останні роки свідчить про значний внутрішній потенціал. Негативно вплинули на розвиток малого і середнього підприємництва економічні процеси, такі, як: погіршення фінансової ситуації, девальвація національної грошової одиниці, нестабільність банківської

системи, а також втрата суб'єктами господарювання окремих ринків збуту продукції [2].

Точних даних щодо частки малого і середнього бізнесу в український ВВП немає. За різними даними, українські "дрібні" і "середні" підприємства продукують 5-15% ВВП. До того ж, МСБ дає роботу для 80% людей із реального сектору економіки. Дешеві кредити від держави доцільно надавати не усім, хто за ними звертається, а лише тим малим і середнім підприємствам, які налагоджують випуск продукції на експорт. Це збільшуватиме надходження валюти в країну і стимулюватиме розвиток найбільш інноваційних і ефективних підприємств. Причому, підтримка має пряму залежати від досягнутих експортних результатів. Для усіх інших достатньо нинішнього мінімального п'ятивідсоткового податку. Незважаючи на запевнення Мінекономрозвитку, розроблена в Україні стратегія розвитку малого бізнесу не містить повноцінних програм підтримки і кредитування.

З чинних програм в Україні діє система заохочення займатися власним бізнесом при центрі зайнятості. Однак вона має кілька обмежень:

- щоб отримати допомогу, треба зареєструватись безробітним;
- законодавство не встановлює чіткої суми, яку можна отримати від держави. Вона визначається сумою річних виплат безробітному, які залежать від попередньої офіційної зарплати;
- питання, надавати чи не надавати гроші на розвиток малого бізнесу, вирішує директор центру зайнятості;
- допомога стосується переважно таких сфер бізнесу, як будівництво та ремонт житлових приміщень, перукарські послуги, ремонт побутової техніки, ремонт взуття, пошиття постільної білизни та одягу, фото- та відеопослуги, а також торговельно-посередницька діяльність. Не підтримується створення виробництва [3].

Отже, можна зробити висновок, що проблеми, які перешкоджають кредитуванню малих підприємств в посткризовий період існують як зі сторони позичальників, так і кредиторів. Перш за все, це невпевненість приватних

підприємців у надійності банківської системи, високі відсоткові ставки та недосконалість правової бази стосовно розвитку малого та середнього бізнесу. У свою чергу банківські установи є невпевненими стосовно платоспроможності позичальників, також наразі проблемою для банків є зниження обсягу депозитних вкладів.

Отже, важливим завданням держави є створення ефективної системи державних гарантій повернення кредиту. Існує три шляхи вирішення цього питання:

1) ризики візьмуть на себе спеціально створені установи.

2) гарантії для підприємств, які працюють у пріоритетних сферах економіки, беруть участь у виконанні регіональних програм розвитку або забезпечують державні замовлення, візьмуть на себе державні та муніципальні органи влади

3) запровадження схем продажу гарантій [4].

Список літератури:

1. Диба М. І. Малий бізнес на ринку України / М.І. Диба // Маркетинг в Україні. – 2001. – № 1. – С. 12 – 14.

2. Комплексна програма розвитку малого і середнього підприємництва у Радомишльському районі на 2015-2016 роки [Електронний ресурс] / Офіційний сайт Радомишльської РДА. – Режим доступу: http://radrda.gov.ua/?page_id=5676

3. Гроші на бізнес від держави. В розвинених країнах уряди дають дешеві кредити малим підприємствам [Електронний ресурс] / Тексти. org.ua. – 30.06.2017. - Режим доступу: http://texty.org.ua/pg/article/editorial/read/77577/Groshi_na_biznes_vid_derzhavy_V_rozvyvnyenyh

4. Чайковський Я.І. Сучасні форми кредитного співробітництва банківських установ з позичальниками / Я.І. Чайковський // Регіональні аспекти розвитку і розміщення продуктивних сил України. Збірник наукових праць кафедри управління трудовими ресурсами і розміщення продуктивних сил ТАНГ. – 2006. - № 11. –С.110 – 114.